

Ήταν θέμα χρόνου, τόσο αυτό που συνέβη στο στούντιο του “Αντένα”, όσο και εκείνα που έλαβαν χώρα λίγο νωρίτερα, στην Παιανία και στην Χαλκίδα. Τρία πρωτόγνωρα γεγονότα συμπυκνωμένα σε λίγες ώρες αποδεικνύουν πως η κοινωνία, σε όλα της τα επίπεδα, δεν έχει πια την πολυτέλεια να κρύβει τις αδυναμίες της.

Σε ένα τοπίο ολότελα ασταθές, η βία, αναδεικνύεται σε κυρίαρχη πρακτική. Αντίθετα, η δια του λόγου συνεννόηση, καθίσταται ολοένα και πιο δύσκολη. Το κοινό χαρακτηριστικό είναι η ανισορροπία. Άλλοτε εκδηλώνεται με φανατισμό, που σιγά-σιγά πρωταγωνιστεί και μετατρέπεται σε σημαντικό μέγεθος (περίπτωση “Αντένα”). Πίσω του κρύβεται, συνήθως, αδυναμία αντίληψης, έλλειψη γνώσης, απουσία καλλιέργειας, συχνά και ψυχικοί νόσοι.

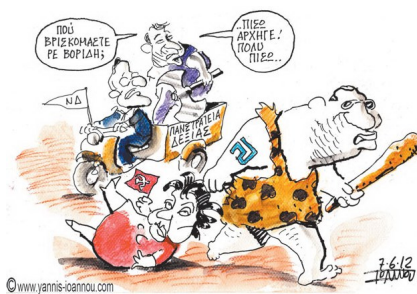
Άλλοτε εκδηλώνεται με ανασφάλεια, σε συνδυασμό με την αδυναμία των θεσμών να προστατέψουν κυρίαρχα δικαιώματα (περίπτωση Παιανίας) και άλλοτε με τρόπο καθαρά

ποινικό (περίπτωση Χαλκίδας). Αν σε όλα τα παραπάνω προστεθούν οι αυτοκτονίες πολιτών ανεξαρτήτως ηλικίας και φύλου, (τελευταία, η χθεσινή περίπτωση της μαθήτριας στη Ν. Ερυθραία) αρχίζει να γίνεται κατανοητό το ασφυκτικό πλαίσιο.

Εν αρχή προφανώς η οικονομία. Το ιστορικό μάθημα του πως γλύστρησε η Γερμανία από τη Δημοκρατία της Βαϊμάρης στον ναζισμό, από την εξαθλίωση στις δήθεν ελπίδες και ακολούθως πως μέσω της Σουδητίας και του Anschluss ο πλανήτης τυλίχτηκε στις φλόγες και στο χάος, είναι σχετικά πρόσφατο. Πιθανότατα όλα τούτα δεν θα είχαν συμβεί, αν ο κόσμος δεν είχε βυθιστεί στην ύφεση. Επειδή όμως η ιστορία δεν γράφτηκε με υποθέσεις, αλλά με γεγονότα και επειδή υπάρχουν πολλές ενδείξεις πως σε αυτή την νέα παγόςμια οικονομική κρίση η Ελλάδα αποτελεί ένα πολύ αδύναμο κρίκο, καλό θα είναι να λάβουμε σοβαρά τα διδάγματα από το παρελθόν.

Όχι ότι αυτός ο τόπος, αυτός ο λαός έχει οτιδήποτε κοινό με τη Γερμανία του μεσοπολέμου ή μπορεί να προξενήσει τόσα δεινά. Μπορεί όμως να επιδείξει ακόμα μεγαλύτερες αυτοκτονικές τάσεις.

Το επεισόδιο στο στούντιο του “Αντένα”, προσέφερε εκτίναξη των δεικτών ακροαματικότητας - θεαματικότητας των μέσων. Ταυτόχρονα ξεγύμνωσε τα πολιτικά ήθη και πρέπει να έβαλε σε σκέψεις τους ψηφοφόρους που πριμοδότησαν υπέρμετρα πολιτικές δυνάμεις χωρίς ισορροπημένες ιδεολογίες, δίχως εκπροσώπους που μπορούν να σταθούν ούτε σε ένα προεκλογικό πάνελ τηλεοπτικού σταθμού.

Αυτό που δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο ήταν κάποιες αντιδράσεις όσων συμμετέχουν σε σχολιασμό των γεγονότων στα διάφορα «φόρα». Καλυπτόμενοι από την ανωνυμία, εκφράζουν συχνά με τρόπο αντιαισθητικό, την περιφρόνηση τους για το πολιτικό σύστημα, που μας έφερε σε αυτό το σημείο, πριμοδοτώντας ακραίες, βίαιες θέσεις. Η

προσφυγή στη βία πέρα από το γεγονός ότι μπορεί να ικανοποιήσει κάποια ένστικτα, ή να καλύψει κάποιες ψυχώσεις, ενδεχομένως και να δημιουργήσει και ένα πλαίσιο πειθαρχίας στηριγμένο στην τρομοκρατία. Αλλά η Ιστορία, βρίθει παραδειγμάτων για το πόσο κοντοπρόθεσμα και τελικά αποτυχημένα είναι τα αποτελέσματα της χρήσης της. Ως εκ τούτου είναι και αποφευκτέα.

Πέρα από αυτό, το ζωντανό τηλεοπτικό θέαμα που απορρόφησε κάθε σχεδόν συζήτηση κατά τη χθεσινή μέρα, τα προβλήματα παραμένουν, τα αδιέξοδα ορθόνται μεγάλα, οι πιέσεις ασφυκτικές και η Κυριακή της 17^{ης} Ιουνίου πλησιάζει.